

ТАҚРИЗ

**ба фишурдаи рисолаи Бобомаллаев Илҳомҷон Ҷанобович дар мавзӯи
“Таҳаввули назми муосири тоҷикӣ дар солҳои 50-70-уми асри XX
(дар мисоли осори Аминҷон Шукӯҳӣ)” барои дарёфти дараҷаи илмии
номзоди илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси
10.01.01 – Адабиёти тоҷик**

Дар сойири адабиёти миллатҳои олам шахсиятҳои эҷодие зухур кардаанд, ки бо таваҷҷуҳ ба тозагӯиву навпардозихояшон дар таҳаввули шакливу мавзӯӣ ва муҳтавоии адабиёти замони худ нақши муассир гузоштаанд. Аминҷон Шукӯҳӣ аз ҷумлаи чунин эҷодкорон аст, ки бо мероси адабии манзуму мансур, осори публитсистию драмавӣ ва ҳаҷвии худ ба рушду инкишофи бахшҳои мушаххаси адабиёти солҳои 50-70-уми асри XX тоҷик мусоидат кардааст.

Ҷеҳраи эҷодии хос, ҳунару истеъдод ва тозакориҳои эҷодии Аминҷон Шукӯҳӣ нисбат ба дигар анвои адабӣ дар ҷинси адабии лирика ошкор гардида ва маҳз ҳамин буъди эҷодии шоир сабаб шудааст, ки ӯ дар адабиёти муосири тоҷик “бештар ба сифати шоир ва ё лирик” шинохта шавад. Аз ин рӯ, ба таҳқиқи монографӣ фаро гирифтани хусусиятҳои мавзӯиву бадеии ашъор ва ибтикороти Аминҷон Шукӯҳӣ аз масъалаҳои муҳими илми адабиётшиносии тоҷик мебошад.

Дар фишурдаи рисола аҳамияту дараҷаи омӯзиши мавзӯ, мақсаду вазифаҳои таҳқиқ ва навгонии илмии рисола мушаххасу равшан буда, нуктаҳои асосии ба дифоъ пешниҳодшаванда нав ва дорон арзиши баланди илмианд.

Рисола аз муқаддима, се боб, фаслҳои зерфаслҳо, хулоса ва рӯйхати адабиёт фароҳам омада, ба меъёрҳои сохтори рисолаҳои илмӣ мувофиқати комил дорад.

Муҳаккиқ дар муқаддимаи диссертатсия аҳамият ва дараҷаи таҳқиқи мавзӯ, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқ, сарҷаммаҳо, навгонихо, усулу равиши таҳқиқ ва аҳамияти назарӣю амалии диссертатсияро баён кардааст.

Дар боби якуми диссертатсия, ки «Хусусиятҳои нав касб кардани назми солҳои 50-70-уми асри XX» унвон дорад, муаллиф ба таҳқиқи хусусиятҳои муҳиму тағйиротҳои куллии назми ин давра, заминаҳои асосии таҳаввули лирикаи тасвирӣ, моҳият, шакли баёну ифода ва усули тасвиргароии шоирони навпардозии назми солҳои мавриди назари худ пардохтааст.

Боби дуюми диссертатсия «Аминҷон Шукӯҳӣ ва мақоми ӯ дар дар назми солҳои 50-70-уми асри XX» унвон дошта, аз се фасл фароҳам омадааст. Диссертант дар ин боб зиндагинома, мероси адабӣ, ҷустуҷӯҳои эҷодӣ ва навпардозии Аминҷон Шукӯҳиро таҳқиқ кардааст.

Яке аз нуктаҳои муҳими ин боб, ки ҷеҳраи муаллифро ба унвони як муҳаккиқи дақиқназар ошкор месозад, ин аст, ки муаллиф ба

нотукаммалии интилооти манбаъҳо дар хусуси тарҷумаи ҳоли Аминҷон Шукӯҳӣ ва беъътинии баъзе муҳаккикон ба масъалаҳои мазкур таъкид карда, ба бархе далелу назарияпардозҳои ғалат ва тасҳехталаб ишора мекунад.

Дар фасли дуюми ин боб муҳаккик ба таҳлили хусусиятҳои мавзӯии ашъори шоир дар нақду адабиётшиносӣ, таснифу таҳлил ва таҳқиқи мавзӯҳои меҳварии ашъори Аминҷон Шукӯҳӣ пардохта, доираи мавзӯи ашъори шоирро доманадор арзёбӣ карда, мавзӯҳои асосии онро тасвири пахлуҳои гуногуни зиндагӣ, ормонҳои инсонӣ, асрори табиат, худшиносию худогоҳии миллӣ, ҳифозати арзишҳои адабию таърихӣ ва ғайра медонад. Ҳамчунин, дар ҳамин фасл ба арзиши адабию тарбиявии ашъори ба модар бахшидаи Мирзо Турсунзода, Муъмин Қаноат ва Ҳабибулло Файзулло ручӯъ шуда, дар ин замина чанд намунаи шеър қиёсан таҳлилу баррасӣ гардидааст.

Муҳаккик дар ин фасл ба мушоҳидаи шахсии худ ишора карда, менависад, ки дар ашъори шоир сӯзу нолаи ҷонгудои ошиқ аз фироқи ёр хеле ҷм ба назар расида, масъалаи мазкур ба эҷодиёти шоир хос нест ва ашъори дар ин мавзӯъ сурудаи шоирро “қуллаи камолоти эҷодӣ” доништа, ашъори ошиқонаю тасвирии шоирро заминаи аслии навардозҳои ӯ унвон мекунад.

Дар боби сеюми рисола, ки «Хусусиятҳои услубию бадеии ашъори Аминҷон Шукӯҳӣ» ном гирифтааст, диссертант забон, сабк ва ҷанбаҳои бадеии ашъори Аминҷон Шукӯҳиро таҳқиқ кардааст.

Дар ин боб муҳаккик ибораю таъбирҳои халқӣ, суфтагӣ, равонии хушоҳангӣ, истифода аз воситаҳои баён ва абзорҳои бадеӣ ба монанди киноя, тафсир, суолу ҷавоб, тачоҳули ориф, ручӯи лирикӣ, такрор, тачнис, иштиқоқ, тачнисро аз вижагиҳои асоси эҷодиёти Аминҷон Шукӯҳӣ медонад. Дар ин фасл доираи дониш ва огоҳии васеи муҳаккик дар донишҳои гуногуни поэтика, истиқлоли андеша ва мустақилияти ӯ ошкор мегардад, ки аз бурдҳои асосии муҳаккик маҳсуб мешавад.

Дар хулосаи диссертатсия дастовардҳои таҳқиқ: масъалаҳои марбут ба рушду таҳаввули назми муосири тоҷик дар солҳои 50-70-уми асри XX, савонехи рӯзгор, корномаи эҷодию ҷамъиятӣ, мавзӯю муҳтавои ашъор, таъҷ ба суннатҳои адабию навардозӣ, сабку забон ва вижагиҳои бадеии ашъори Аминҷон Шукӯҳӣ натиҷагирӣ гардидааст, ки ҳамагӣ нав ва дорои аҳамияти баланди илмӣ мебошанд.

Рисолаи илмӣ-таҳқиқотии Бобомаллаев Илҳомҷон Ҷанобовичро метавон таҳқиқи монографии анҷомёфта доништа, онро дар илми адабиётшиносии тоҷик дастоварди тоза арзёбӣ кард. Забони илмии рисола низ суфта ва илмӣ аст.

Дар баробари дастовардҳои зиёди илмӣ дар қори муҳаккик, ба назари мо, бархе камбудииҳо дида мешаванд, ки рафъи онҳо барои беҳтар шудани сифати рисола кумак хоҳанд кард:

1. Унвони боби якуми диссертатсия, ки «Хусусиятҳои нав касб кардани назми солҳои 50-70-уми асри XX» мебошад, ба назари мо, ба тасхех ниёз дорад.

2. Муаллиф дар дараҷаи омӯзиши мавзӯ аз иқтибосҳои зиёд истифода кардааст.

3. Дар саҳифаи даҳи фишурда ҷумлаи аз нигоҳи услуб нодурст дида мешавад: “Тасвири олами ашӯ дар шеър одатан дар шакли манзаранигорӣ сурат мегирад ва на фақат зухуроти алоҳидаи табиат ва унсурҳои он, масалан обу замин, осмону набототу ҳайвонот ва ғайра ба назар мерасад”.

4. Дар фишурда баъзе иштибоҳоти имлоиву техникаи низ ҷой дорад, масалан дар саҳифаҳои 9, 10, 12, 13, 15, 16, 17, 19 ва 20.

Бояд гуфт, ки камбудҳои зикргардида ба зоҳири рисола марбут буда, ба ҳеҷ ваҷҳ арзиши илмии рисоларо коста намегардонад.

Рисолаи илмии Бобомаллаев Илҳомҷон Ҷанобович дар мавзӯи “Таҳаввули назми муосири тоҷикӣ дар солҳои 50-70-уми асри XX (дар мисоли осори Аминҷон Шукӯҳӣ)” барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик қори илмии ба итмомрасида буда, ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ ва муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои филология мебошад.

Низомӣ Мухриддин Зайниддин,
доктори илмҳои филологӣ,
профессор, ректори МДТ
“ДДФСТ ба номи Мирзо
Турсунзода”

Авғонов Алишер, номзоди
илмҳои филологӣ, дотсент,
муовини ректор оид ба илм ва
рушди инноватсионии МДТ
“ДДФСТ ба номи Мирзо
Турсунзода”

Имзои Низомӣ М.З. ва Авғонов А. Ф.-ро тасдиқ мекунам:

Сардори шуъбаи кадрҳо ва корҳои
МДТ “ДДФСТ ба номи Мирзо Турсунзода”

З. Ҷамидова